

Bon Nadal! Arriba la presència humana, feble, divina

Dv, 25/12/2020 per Catalunya Religió

(CR) “No és una qüestió menor com encarem aquest trasbals. Una cosa és certa. Hem descobert que som vulnerables, tots, i des de que venim al món. Necessitem dels altres i els altres, de tu i de mi. L’individualisme, el comportament egoista, de cercle tancat, queden desautoritzats”. És la reflexió que proposa la germana Carmelita de la Caritat Vedruna, **Teresa Llach**, a qui hem encarregat la felicitació de Nadal d’aquest any, especialment marcat per la pandèmia. Educació, salut i marginació són els tres pilars de missió d’aquesta congregació. Llach recorda que “Nadal arriba, i amb ell la presència humana, feble, divina”. Amb aquesta mirada solidària desitgem Bon Nadal a tots els lectors i amics de Catalunya Religió!

El germana Teresa Llach se suma a la llista que personalitats que ens han adreçat aquesta [Lletra de Nadal](#), que van rebre en format de postal durant l’Advent els [amics](#) de la Catalunya Religió. El [2010](#) va ser el rector **Lluís Bonet** des de la Sagrada Família; el [2011](#), **Valentí Miserachs**, que va ser president del Pontifici Institut de Música Sacra; el [2012](#), el benedictí **Josep Massot**, Premi d’Honor de les Lletres Catalanes; el [2013](#), **Montserrat Viñas**, l’abadessa de Sant Benet de Montserrat; el [2014](#), **Lluís Martínez Sistach**, llavors arquebisbe de Barcelona; el [2015](#), **Josep Maria Abella**, exsuperior general dels missioners claretians; el [2016](#), el pastor protestant **Josep Monells**, coincidint amb els 500 de la Reforma; el [2017](#), el marista **Emili Turú** que durant setze anys va ser Superior General dels Germans Maristes; el [2018](#), la teresiana **Viqui Molins** des de l’Hospital de Campanya de la Parròquia de Santa Anna de Barcelona; i el [2019](#) el visitador auxiliar de La Salle **Josep Canal**, coincidint amb els 300 anys de mort del fundador, Sant Joan de La Salle.

Lletra de Nadal

Un Advent i un Nadal totalment singulars els d'aquest 2020. Qui ens ho havia de dir? La pandèmia ens engloba tots, bé que amb grans diferències. La mascareta esdevé un complement universal. El somriure s'amaga i els ulls parlen més que mai.

Una crisi sanitària i una crisi econòmica i social d'abast incommensurable. Tot se'ns ha capgirat. Hem après paraules noves, Coronavirus, Covid-19, i esdevenen redundants i específiques: confinament, cita prèvia, hidrogel, segona onada, tram, desescalada i un llarg etc. Hi ha una paraula màgica -relativa en definitiva- vacuna; mai tants científics no havien treballat per un mateix objectiu. Serà benvinguda. Oi tant! i que arribi arreu i a tothom.

Durant la pandèmia de còlera, la més mortífera del segle XIX, l'any 1854, també anaven ben perduts. Només a la casa de caritat de Barcelona, de les 400 víctimes mortals una d'elles va ser **Joaquima de Vedruna**, fundadora de las carmelites de la caritat-vedruna. Els tres pilars de la tasca i missió que pretenia i procurà en vida eren i són l'educació, la salut, la marginació. A propòsit del malalts, pobres, en tingué una cura especial ja viuda i sempre practicà i exhortà les germanes a que servissin els malalts talment com farien amb Jesucrist.

Aquesta experiència de la pandèmia actual, no deixa igual a ningú. I alhora, no és per decantar-ho, segueixen les onades de pasteres, les guerres, la fam, les baralles polítiques, el canvi climàtic i els seus estralls...

No és una qüestió menor com encarem aquest trasbals. Una cosa és certa. Hem descobert que som vulnerables, tots, i des de que venim al món. Necessitem dels altres i els altres, de tu i de mi. L'individualisme, el comportament egoista, de cercle tancat, queden desautoritzats.

Vull citar el **papa Francesc** i la seva paraula autoritzada, aquesta sí, i adreçada a tots els homes de bona voluntat, universal, *Fratelli Tutti*: "El dolor, la incertesa, la consciència del propis límits que va despertar la pandèmia fan ressonar la crida a repensar els nostres estils de vida, les nostres relacions, l'organització de les nostres societats i sobretot el sentit de la nostra existència".

Aquest Advent singular, és un temps propici per anar a fons d'un canvi que ha de començar al cor de cadascú, perquè l'Esperança vagi més enllà de les paraules, malgrat les pors, les incerteses, les opressions, i perquè Nadal arribi, i amb ell la presència humana, feble, divina:

*Si tan avall ha baixat,
si tan de prop se'ns ha unit,
si des del seu infinit
al més petit s'ha donat,
si des del plor ens ha cridat
i en el plor ens ha sentit, (...)
deixa que Déu, en la nit,
sigui dins teu llibertat.*

David Jou

Bon Nadal, amics i lectors de Catalunya Religió!

M. Teresa Llach Galilea, carmelita vedruna
